

In het zojuist weergegeven situatie-overzicht stond, dat het vliegveld Waalhaven 's middags gebombardeerd werd; drie bommenwerpers, voegden wij toe, voerden dat bombardement uit. En nu wij met ons relaas het einde van de 10de mei genaderd zijn, wordt het tijd, de belofte in te lossen die wij eerder deden: te verhalen wat het wapen der Militaire Luchtvaart op de eerste oorlogsdag presteerde – nog *kon* presteren.

Met hun aanvallen op de vliegvelden in het westen des lands (zie kaart I op pag. 4) hadden de Duitsers, zoals wij gedetailleerd beschreven, 's morgens vroeg een aanzienlijke mate van succes geboekt. Aan de installaties van 'De Vlijt' (op Texel), 'De Kooy' (bij Den Helder) en Schiphol was zware schade toegebracht; de vier-en-twintig modernste jagers, eigenlijk de enige moderne welke de Militaire Luchtvaart bezat (de G-1's), waren nagenoeg alle uitgeschakeld: van de dertien te Bergen bleef één over, van de elf van Waalhaven wist één 'De Kooy' te bereiken. Van de D-21-jagers (minder snel dan de G-1's, maar door hun wendbaarheid nog goed bruikbaar) konden er meer in actie blijven: van de op 'De Kooy' geposteerde toestellen twee, van die van Schiphol acht; daarentegen werden de negen D-21's van Ypenburg op één na uitgeschakeld, samen met de elf Douglastoestellen. De op Schiphol gestationeerde bombardeerafdeling van het luchtwapen, negen T-5's tellend, was, voorzover nog in staat te vliegen, lelijk verstrooid geraakt; aan het eind van de ochtend stonden één toestel op 'De Kooy', één in Bergen, vier op Schiphol, één in Vlissingen. Wat restte dan nog? Oude tot stokoude verkenners (de C-10's en de C-5's), deels in Bergen, deels in Hilversum, deels op het vliegveld Ruigenhoek, deels in Haamstede. Deze verkenners welke rechtstreeks onder de commandant veldleger ressorteerden, hadden naar verhouding het minst geleden: bij Ypenburg waren er zeven uitgeschakeld die in de weilanden buiten het vliegveld opgesteld waren maar voor hun opstijgen van dat vliegveld, al was het dan heroverd, geen gebruik meer konden maken (het leek de commandant luchtverdediging, generaal Best, gezien het gevaar van nieuwe Duitse landingen, verstandig, het landingsterrein versperd te houden)¹, op Gilze-Rijen waren twee verkenners verloren gegaan. Er waren twintig over. Al bij al een schamele rest.² Waar moest men haar inzetten?

Bescherming van het hart des lands leek het meest urgent. 's Morgens tegen half elf bepaalde generaal Winkelman dan ook, dat de commandant lucht-

¹ Molenaar: *De luchtverdediging*, III, p. 69. Later konden van die zeven toch nog twee van een weiland opstijgen. ² Vermoedelijk als gevolg van de algemene verwarring liet generaal Best na, één G-1 en twee D-21's die bij de hogere vliegschool op 'De Vlijt' ingedeeld waren, aan het strijdend gedeelte van de militaire luchtvaart toe te voegen (a.v., IV, p. 58).